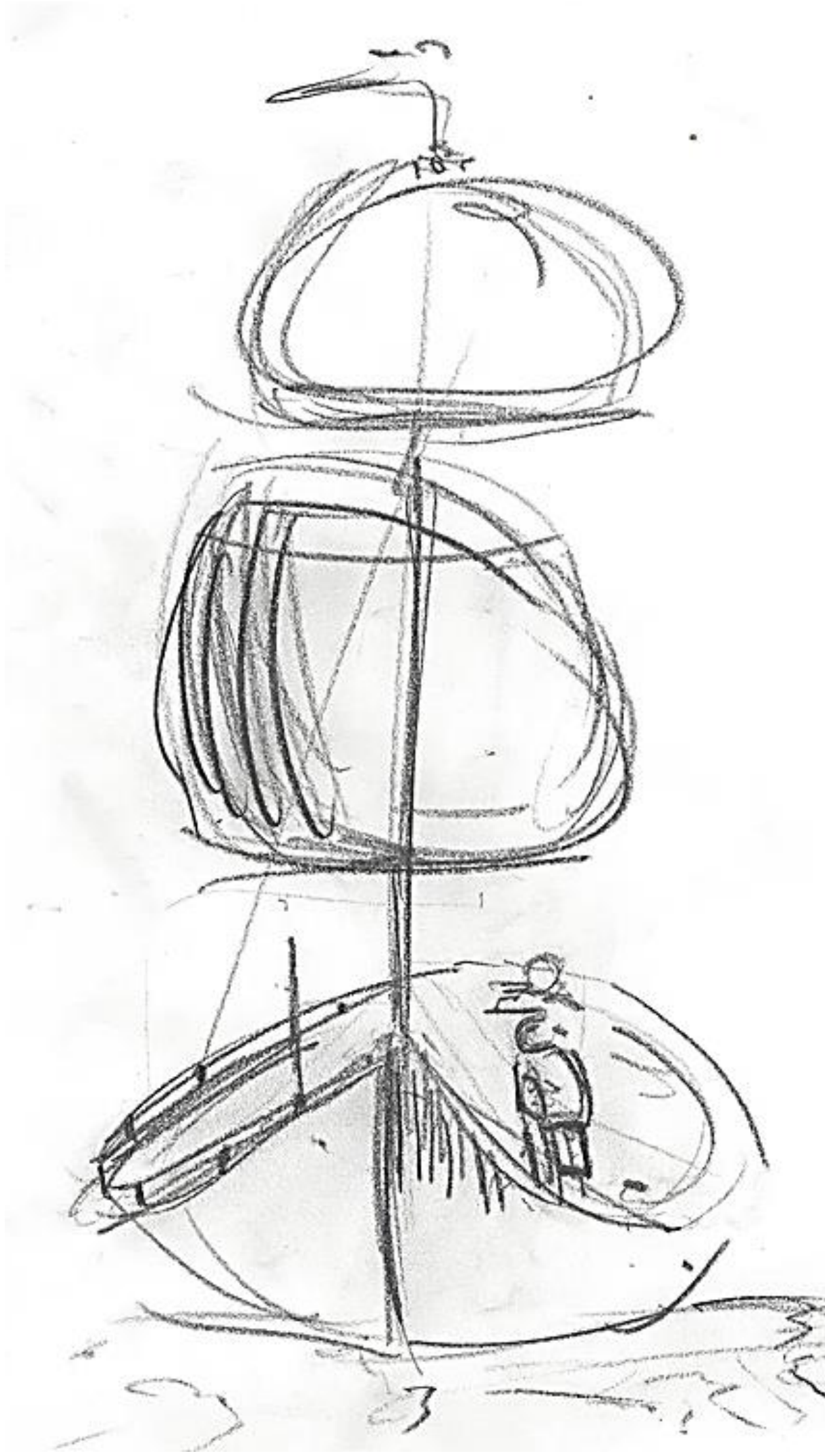

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XIV * Številka 1 * POMLAD/POLETJE 2014

Uvodnik

Dragi bralci in ustvarjalci Portoroških ribic.

Pred vami je nova izdaja našega glasila, ki vas bo pospremila k uživanju zasluženih poletnih počitnic.

Kaj boste lahko prebirali, prebrali in občudovali?

Pisne izdelke, prejšnje posebne izdaje Portoroških ribic, ko so nekateri ustvarili izjemne basni, pripovedi o kavi in ...

In likovne stvaritve naših učencev, pod budnim mentorstvom likovnega pedagoga Matjaža Borovničarja.

Zaključno sporočilo je kratko.

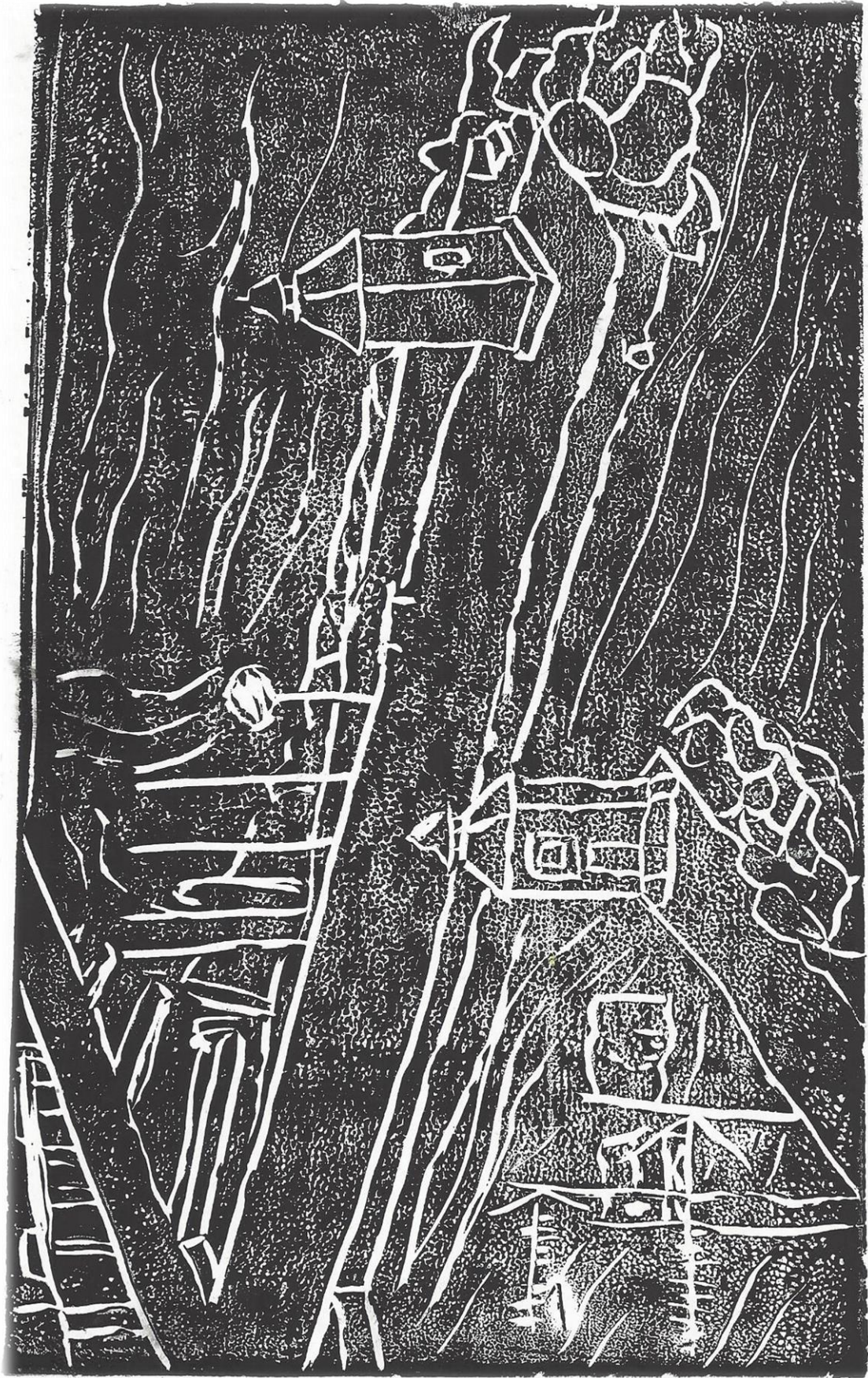
Pazite nase, naužijte se poletja in kmalu na snidenje v novem šolskem letu.

Srečno!

Ravnatelj,
mag. Marko Strle

Vsebina

Uvodnik	2
Tajno društvo CKSG	5
Čebelica, ki najde prijateljico	7
Telefonski pogovor med čebelo in ovco	7
V slogi je moč	8
Živali	10
Mala čebelica, ki ni našla doma	10
Ovca Mia	11
Medvedja šola	12
Slon	15
Slon	15
Krokodil v kavarni	17
Krokodil v kavarni	17
Krokodil v kavarni	17
Krokodil v kavarni	18
Krokodil v kavarni	19
Krokodil v kavarni	18
Kava	21
Pesem o kavi	21
Moja lepa kava	22
Kava	22

Tajno društvo CKSG

Glavni od društva je ravnatelj MS, njegov pomočnik je učitelj MK. To je društvo, ki skrbi za varnost vseh držav. Tokrat ščitijo Turke pred napadom prebivalcev od drugih planetov in imajo energijski ščit, s katerim zaščitijo Turke oziroma ves svet.

Tajno društvo skrbi tudi za otroke vsega sveta. Zgleda kot navadna šola in zelo malo otrok pride na to šolo, zato ne morejo zaščititi veliko otrok. Zato poskusijo privabiti čim več otrok na to šolo, da jih zaščitijo.

Ravnatelj MS je rekel, da moramo nekaj ukrepati, če ne bodo Nezemljani napadli vse države in tako ne bo več upanja za človeštvo.

In reče učitelj MK: »Moramo poklicati najmočnejšega vojaka na svetu, učitelja RJ, on nam bo pomagal rešiti svet.«

In odgovori kapitan MS: »Dobra ideja, ampak moramo poklicati tudi učitelja S. On je zelo močan, lahko nam pomaga.«

In šli so rešit svet. Potem so rešili svet in so takoj zmagali. Ampak potem je prišla nova nevarnost, ki pa je skoraj nepremagljiva, ampak za tajno društvo CKSG ni nič nepremagljivo, ker imajo najmočnejša orožja na planetu Zemlja. Ni rečeno, da so najmočnejša v vesolju, ampak, vseeno, oni imajo najboljšega voditelja, ki jih bo vodil do zmage.

Ravnatelj MS je rekel: »Učitelj MK, je vse pripravljeno?«

In učitelj MK odgovori: »Ja, vse je pripravljeno.«

In ravnatelj MS reče: »Prav, pa gremo v napad.«

Vsi skupaj rečejo: »Jaaa!«

Potem so šli na drugi planet z vesoljsko ladjo in končno so prišli na planet, poimenovan Planet smrti. Ko so šli dol z ladje, so videli kralja planeta, ki pa je že dolgo načrtoval napad Zemlje, ampak niso imeli vesoljske ladje, da bi poleteli na Zemljo.

Kralj planeta je rekel: »Končno je ladja končana. Zdaj lahko gremo v napad.«

In rečejo vsi skupaj: »Jaaa!«

In zašepeta ravnatelj MS: »Ko preštejem do tri, vsi v napad. Ena, dva, tri, napad.«

In reče kralj: »V napad!«

Vojna je bila zelo dolga.

Skupina tajnega društva CKSG je zmagala boj, potem so šli nazaj na Zemljo in vse se je srečno končalo.

Klemen Torkar

Čebelica, ki najde prijateljico

Ovca je našla ključe in šla v hišo. Igrala se je s kocko. Klicala jo je čebelica in jo vprašala, če se gresta igrati na piramido.

Ovca je rekla: »Ne morem.«

Čebelica je odletela na rožico, vzela med in je šla v čebelnjak.

Benjamin Pušnik

Telefonski pogovor med čebelo in ovco

Čebela Greta pokliče ovco Saro. Sara in Greta se pogovarjata cel dopoldan po telefonu, potem se dogovorita, da gresta na ogled piramide.

Po ogledu piramide sta šli v kazino. Šli sta igrat kocke, po igranju pa sta šli proti hiši od ovce. Ovca je vzela ključ od hiše.

Zjutraj je čebela odletela do polja z marjeticami.

Odtrgala je največjo, najsočnejšo in najslajšo marjetico.

Potem je rožo odnesla ovci.

Ovca je pojedla rožo in tako sta živeli v mali hišici do konca svojih dni.

Žan Živec

V slogi je moč

RINA JE V SADOVNJAKU NABIRALA HRUŠKE.

MIMO JE PRIŠEL JEŽEK BOBI.

RINA JE JEŽKU DALA HRUŠKO.

JEŽEK BOBI JE NESEL HRUŠKO DOMOV.

NA POTI JE SREČAL MIŠKO ŠIŠKO.

MIŠKA JE JOKALA, KER NI MOGLA SAMO NESTI VELIKE SLIVE.

JEŽEK BOBI JE MIŠKI ŠIŠKI POMAGAL ODNESTI SLIVO
DOMOV.

MIŠKA ŠIŠKA SE JE JEŽKU BOBIJU ZAHVALILA IN REKLA: »KO
BOŠ TI SPAL, BOM JAZ SKRBELA ZA TVOJE ROŽE.«

Rina Llallosi in Barbara Štular

Živali

Čebela je šla na rožo in odletela v panj.
Piramida je bila hiša.
Hiša ima notri ključ.
Ovca Tina je klicala na telefon čebelo Tino.
Čebela Tina se je igrala s kocko.

Valentina Stopar

Mala čebelica, ki ni našla doma

Nekoč je živela ena mala čebela. Šla je letet. Ni opazila, da je med letenjem izgubila ključe.
Začelo je deževati.
Videla je malo ovčko, ki je tekla proti piramidi. Vprašala jo je, če gre lahko z njo. Ovca je rekla, da lahko.
Ko je nehalo deževati, se ji je čebelica zahvalila in odletela.
Bila je lačna. Zato je pristala na roži in naredila med.
Pojedla je med in šla domov.
Ko je v žepu iskala ključ, je ugotovila, da ga je izgubila.
Tako je pograbila telefon, ki je bil v obliki kocke, in poklicala prijatelje, ki živijo v enem panju. Tiste prijatelje, ki živijo blizu nje in ji lahko pomagajo.
In res je bilo tako.
Našli so ključe od hiše in čebela je živela srečno do konca svojih dni.

Kaja Torkar

Ovca Mia

Nekoč je živela ovca, ki ji je bilo ime Mia.
Mia je živela v majhni hiši.
Vzela je ključ iz žepa in odprla vrata.
Pred vrati je bila čebelica Tina. Bila je lepa.
»Živijo, Mia!« je rekla Tina.
»Živijo, Tina.« je rekla Mia, »greva se igrat.«
»Rin, rin!« je zazvonil zvok telefona.
»Prosim?« je rekla Mia. Bila je roža Kaja.
»Živijo, Mia.« je rekla. Kaja je živela v bloku.
»Pridi se k nama igrati igrico Piramida!« je rekla Mia.
In srečno so živeli do konca svojih dni.

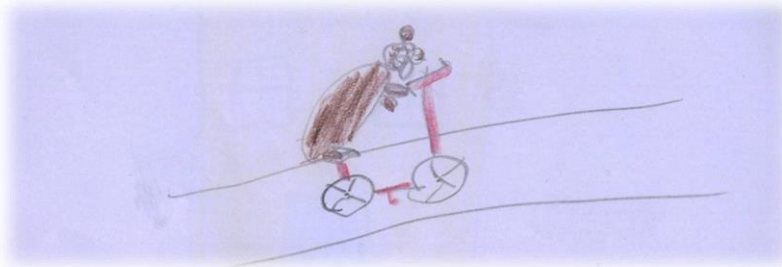
Ermin Zlatić

Medvedja šola

Medo Toni je imel staro kolo.

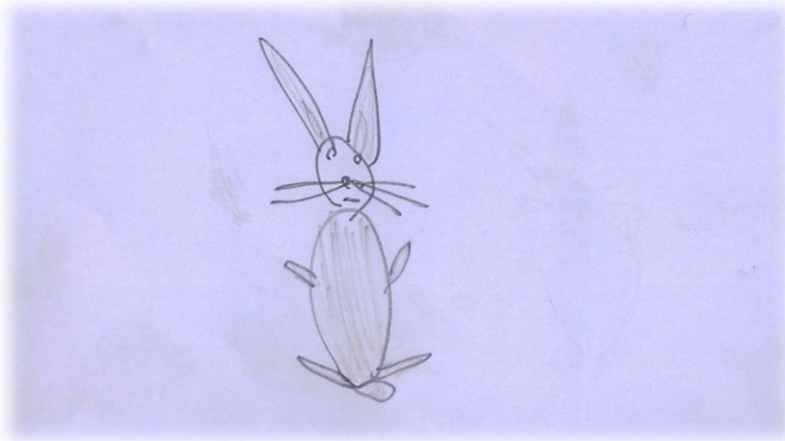
Vsak dan se je z njim vozil na delo v šolo.

Bil je učitelj, ki so ga vsi radi poslušali.

Le zajec Prasko mu je vedno nagajal.

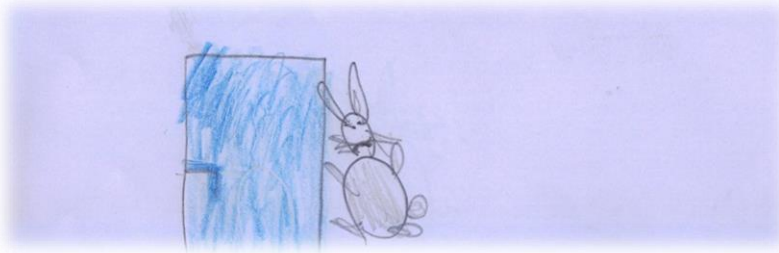
Veverica Tina, Lisjak Bine, srna Fani in jež Tom ...

... so zajcu vedno kazali s prstom, naj bo priden.

Nekoč se je medo razjezil in poslal zajca ven.

Zajec je pred vrati začel jokati.

Ko so Tina, Bine, Fani in Tom slišali jok, so ga šli ven tolažit.

Zajec Prasko je obljubil, da bo najboljši učenec, če lahko gre v razred.

Kristjan Benčič, Tanja in Sebastjan Benčič

Slon

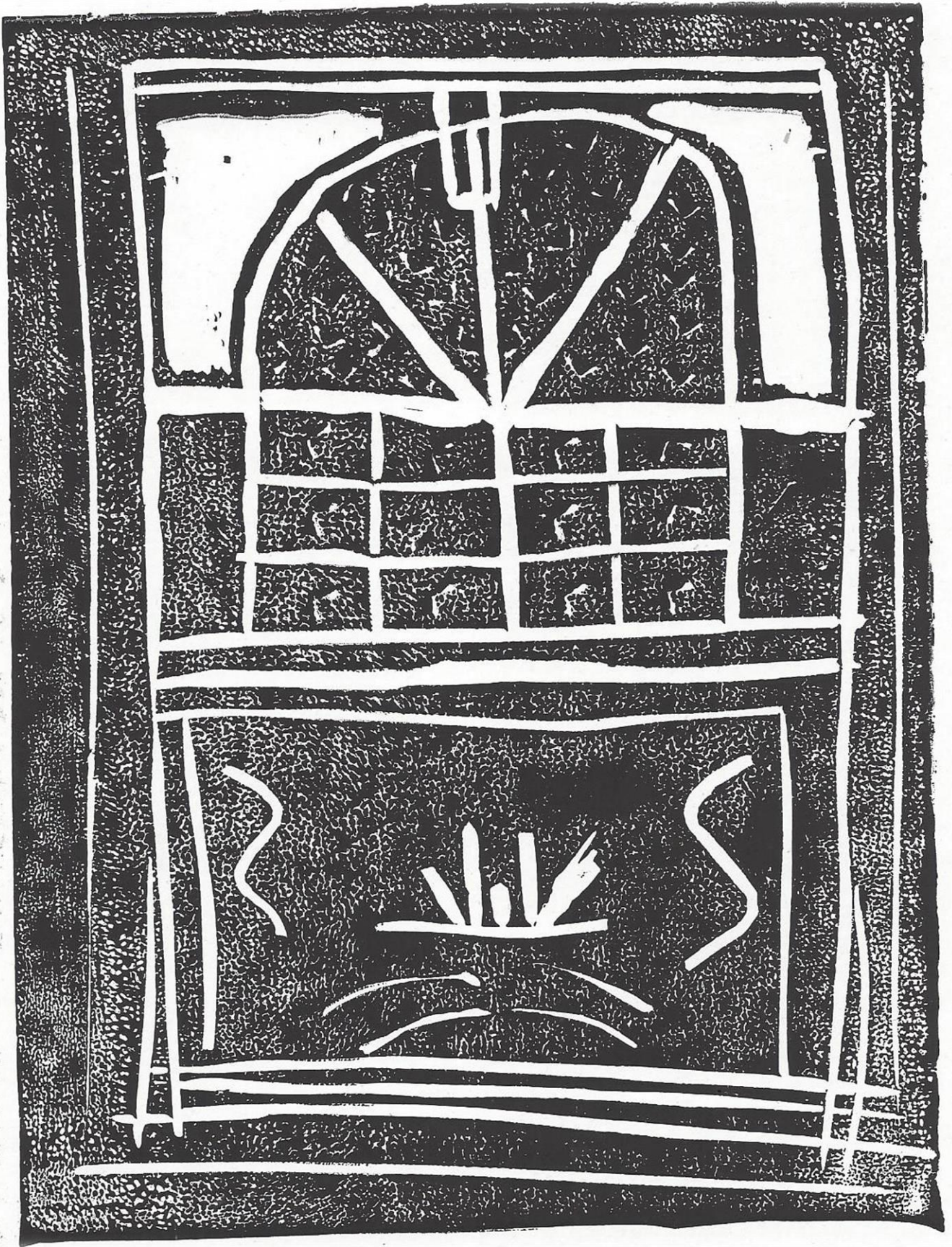
Nekoč živel je slon,
sladek kot bombon.
Lepi mali slonček
bil je sladek kot bombonček.
Moj mali slonček,
sladek kot bombonček,
moj mali Tonček,
sladek kot bombonček.
Samo ti si tako sladek,
takega ni kot si ti,
ga ni.

Kaja Torkar

Slon

Slon je debel kot balon.
Rad ima banane
kot jaz bombon.
Je zelo težak,
v cirkusu glavni je junak,
ker je zelo velik in težak.

Zarja Bratec

Krokodil v kavarni

Krokodil je bil rad v kavarni. Prodajal je kavo, sok in torte. Enkrat pa je prišlo do nesreče. Krokodilu se je zlomila roka. Šel je k noju. Noj je ovil roko in krokodil je bil vesel. In živel je do konca svojih dni.

Valentina Stopar

Krokodil v kavarni

Nekoč je živel zeleni krokodil. Šel je v kavarno. Ko je prišel v kavarno, so se ga vsi prestrašili in odšli. Šel je tja, kjer imajo kavo in je je spil toliko, kolikor si je je želel. Od takrat naprej ni nihče več stopil v kavarno. Kavarna je, na srečo, še danes zelo lepa.

Zarja Bratec

Krokodil v kavarni

Krokodil je šel k svoji mami in mama ga je vprašala ... Odgovoril ji je, da je jezen zaradi prijateljev, ker so ga topli. Potem je prišla mama in jih je skregala. Drugi dan je prišel njegov prijatelj in mu rekel: »Oprosti.« Krokodil mu je rekel, da mu oprosti in je še dodal: »Prideš ven?«. Ta mu odgovori: »Pridem ven.«

Benjamin Pušnik

Krokodil v kavarni

Nekoč, pred davnimi časi, je živel krokodil Miha. Živel je v rdeči hiši v Bertokih. Njegova hiša je bila zelo velika, s tremi nadstropji. Tam je živel s punco Metko. Imela sta tri otroke: Katjo, Krištofa in Klavdijo.

Miha je hodil v službo. Delal je kot veterinar. Vsak dan je po službi odšel na skodelico kave. Najraje je pil ledeno kavo. V kavarni so bili tudi vsi njegovi prijatelji: kuščar Jure, žirafa Živa, muca Mojca, kozel Ivan, kuža Čarli, škorpion Nikolaj in konj Iztok. Ko jih je videl, jih je pozdravil. Skupaj so spili kavo in poklepetali.

Tistega dne je imel Miha 23. rojstni dan. Prijatelji so mu pripravili presenečenje. Spekli so mu čokoladno in sadno torto in mu voščili za rojstni dan. Dali so mu nov računalnik. Miha je bil zelo vesel. Zahvalil se je vsem prijateljem. Skupaj so preizkusili novo računalniško igrico Streljanje zombijev. Miha je zmagal in pobil vse zombije. Potem so igrali še športne igre. Po končanih igrah so odšli domov.

Gaja Zadnik, Luka Butinar, Erik Longar, Edis Velagić,
Tadej Beržan, Nejc Cvetičanin in Ksenija Funa

Krokodil v kavarni

Krokodilček si želi v kavarno, a mama mu ne dovoli na torto, ker ne sme torte, je namreč alergičen.

Na torto si želi.

In mama je le kupila torto, a ga je potem bolel trebuh.

»Au, au, moj trebuh! Uh, nisi mi smela kupiti torte!«

Nejc Dajčman

Krokodil v kavarni*

Nekoč je živel krokodil, prijazen, radodaren in vesel. Vsi so ga poznali, ker je bil najbolj prijazen krokodil na svetu. Vedno je šel v kavarno, ki je delala najboljše pijače in tudi najboljše torte. Krokodil je šel vedno notri, da spiže malo tople čokolade in poje dobro torto. Nekoč je vse veselje mesta izginilo. Krokodil ga je šel iskat. Najprej je moral vedeti, kaj išče. Izvedel je, da je najboljša kavarna na svetu zaprta. Odločil se je, da bo poiskal lastnika, gospodarja kavarne. Odšel je in ga iskal. Šel je po vsem svetu. Nato se je ustavil v Italiji, naročil torto in okus mu je bil znan. Šel je pogledat, kdo jo je spekel, in kdo mislite, da je bil na delu? Točno tako. Lastnik. Povedal mu je, kaj se je zgodilo in ga odpeljal domov. Takoj ko so se vrnili domov, so se že vsi veselili in se smejali.

Kaja Torkar

---

* Nagrajena zgodba šolskega natečaja v kratkih zgodbah o krokodilu v kavarni.

Kava

Mala kavica   Slastna dobra
Dobra   Sladka   Kava Dobra
Sladka kavica   Nihče boljši ni
Samo ti si tako sladka   Samo ti si tako sladka
Tako dobra   Jaz kraljična postanem v minuti
Torej ostani, ne odidi stran   Ostani pri meni
Jaz te prosim   Ne odidi stran
Ostani
To te prosim
Ojee

Kaja Torkar

Pesem o kavi

Kava je rjave barve.
Ima rjava zrnca.
Je zelo dobra.
Zelo grenka.
Ampak na žalost lahko pravo kavo pijejo samo odrasli.
Ampak vseeno je zelo dobra.

Zarja Bratec

Moja lepa kava†

Moja lepa kava.
Kava, kava, kava.
Moja, moja kava.
Zelo si lepa.
Vsi imamo radi kavo.
Moja.
Moja in lepa, lepa kava.
Imam te rad.
Kava, kava, kavica, imamo radi tebe.
lepa kava si, lepa in srečna.

Ermin Zlatić

Kava

Kavica travica diši kot mavrica.
Pravljica, ki si kot mavrica.
Pravljica. Lepa si kot kavica. Smešna kot mišica.
Oh, kavica.
Če ti bila bi travica.

Žan Živec

---

† Nagrajena pesem šolskega natečaja v pesmih o kavi.

Šolsko glasilo PORTOROŠKE RIBICE so ustvarili:

✘

Kristjan Benčič
Sebastjan Benčič
Tanja Benčič
Tadej Beržan
Zarja Bratec
Luka Butinar
Nejc Cvetičanin
Nejc Dajčman
Ksenija Funa
Rina Llallosi
Erik Longar
Benjamin Pušnik
Valentina Stopar
Barbara Štular
Kaja Torkar
Klemen Torkar
Edis Velagić
Gaja Zadnik
Ermin Zlatić
Žan Živec

✘

Aleks Tuljak Žiber z naslovnico glasila,

✘

Matjaž Borovničar z mentorstvom učencem, ki so prispevali svoje likovne izdelke,

✘

Ksenija Funa z jezikovnim pregledom glasila in

✘

Marko Strle z glavnim, odgovornim, tehničnim in oblikovnim urejanjem glasila.

Portorož, junij 2014

© Center za korekcijo sluha in govora Portorož